

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

XCV. De cultu immemorabili Servæ Dei Mariæ de Capite.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

Item concessio privilegiorum Episcopo, Capitulo, aliisque.

Ac jus nominandi ad d. Ecclesiam Regis Franciæ.

Claufulæ.

litare mutandi, limitandi, corrigendi, declarandi, interpretandi, & in meliorem formam redigendi, seu alia de novo etiam ex integro concedendi, & edendi, & per eos, ad quos pro tempore spectabit sub penis in contravenientes statuendis, observari faciendi, plenam, liberam, & omnimodam facultatem etiam concedimus, & impartimur; necnon Episcopo, ut præferatur, ac Dignitates in prædicta Ecclesia Blesen. obtinentibus, ac Capitulo, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ, aliisque Capituli, & Ecclesiæ hujusmodi personis, & Ministris pro tempore existentibus, ut omnibus & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præminentibus, prærogativis, concessionibus, facultatibus, Indultis, favoribus, & gratiis, quibus alii, qui & aliarum Ecclesiarum Dignitates obtinentes Capitula, & Canonici, aliæque Civitates, & Dioceses ac eorum Cleri, Incolæ, & habitatores, eorumque res, & bona fruuntur, potiuntur, & gaudent, seu uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, & quoad habitus delationem, ut præferatur uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, concedimus, & indulgemus: ac eidem Ludovico, ejusque successoribus Franciæ Regibus attenta suppressione, & extinctione prædictarum Mensarum Abbatialium, & eorum fructuum pro dote, seu dotis parte Episcopatus Blesen. unione Mensis Episcopalis Blesen., & Carnoten. prædictis de consensu dicti Ludovici Regis, ut supra factis Jus nominandi ad dictam Ecclesiam Blesen. quandocumque, & quotiescumque illa Pastoris solatio destituta fuerit juxta formam, & dispositionem Concordatorum prædictorum etiam perpetuo reservamus, concedimus, & assignamus.

§. 8. Præsentes quoque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel quovis alio defectu etiam ex eo, quod causæ propter quas præmissa emanarunt coram Nobis, vel alibi verificata, & approbata, ac quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes ad id vocari, citari, & audiri non fuerint, & præmissis non consenserint, aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controverfiam vocari, ad terminos Juris reduci remedium impetrari, vel sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus etiam per Constitutiones Apostolicas, aut Cancellariæ Apostolicæ Regulas quandocumque etiam in crastinum assumptionis Successorum Nostrorum ad Summi Apostolatus apicem, vel alias quandocumque editas, vel sub quibusvis tenoribus, & formis emanatas, & in posterum eden., & emanandas nullatenus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum, etiam sub quacumque posteriori data per pro tempore existentes Episcopum, Dignitates, Capitulum & Canonicos hujusmodi eligenda restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas semper validas esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, necnon Episcopo, Dignitatibus, Capitulo, & Canonicis hujusmodi pro tempore existentibus perpetuo suffragari; sicque & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, sublata eis qualibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari irritum, & inane decernimus.

§. 9. Non obstantibus Nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de gratiis, & Indulgentiis

adinftar non concedendis, ac de exprimendo vero annuo valore, necnon de jure quæfito non tollendo, ac de unionibus committendis ad partes vocatis quorum interest, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a Jure permissis fieri prohibentis, ac quibusvis Apostolicis necnon in Synodalibus, Provincialibus, & Generalibus Conciliis editis, vel edendis Constitutionibus, quibus omnibus, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, & expressio ad hoc servanda foret, illis in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse juxta Decretum Congregationis rebus Consistorialibus præpositæ harum serie derogamus, contrariis quibuscumque.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ separationis, dismembrationis, segregationis, divisionis, exemptionis, liberationis, decorationis, erectionis, institutionis, concessionis, attributionis, assignationis, subventionis, suppressionis, extinctionis, unionis, annexionis, applicationis, appropriationis, translationis, voluntatis, mandati, impartitionis, suppressionis, extinctionis, reservationis, Indulti, Decreti, & derogationis infringere, aut ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incurfurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millefimo sexcentesimo nonagesimo septimo, septimo Kalendas Julii, Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum de Cultu Immemorabili Servæ Dei Mariæ de Capite.

XCV.

Conf. ed. 1696. Jun. 30. P. 5. extat confirmatio Cultus B. Mariæ de Jocos. Et Clem. XI. Conf. ed. 1710. Mar. 16. P. 10. Cultus B. Lucie de Narnia.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Dat. 11. Aug. 1697. An. 7.

Ad futuram rei memoriam.

Apostolica servitutis officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque clementiæ altitudo humilitati atque infirmitati nostræ credere dignata est salubriter exequi adspirante superni favoris auxilio jugiter satagentes, Beatarum Christi Ancillarum in Coelis cum eo regnantium, in quibus nimirum utpote vasculis imbecillioribus opus dexteræ excelsi mirabilis, ac illustrius apparuit, cultum, & venerationem in Terris libenter promovemus, sicut pia sublimium personarum non minus virtutis, quam Regii culminis splendore conspicuarum vota postulant, & Nos ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque Sanctæ decus, atque adificationem expedire in Domino arbitramur.

Exordium m.

§. 1. Cum itaque nuper nempe die 3. currentis Mensis Augusti in causa Toletana Beatificationis, & Canonizationis Servæ Dei Mariæ de Capite vulgo della Cavezza nuncupatæ, uxoris dum vixit Sancti Isidori Agricolæ, ad enixas preces charissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, ac charissimæ in Christo filiæ Nostræ Mariannæ earumdem Hispaniarum Regiæ Catholice ejus uxoris, accedentibus etiam in id supplicationibus Ven. Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum Senatuum, seu Magistrorum

D. Decreto confirmata fuit sententia a Judicibus Delegetis prolata circa dictum cultum, & casum exceptum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

tuum plurimarum Civitatum Regnorum Hispaniarum, praesertim vero Senatus, seu Magistratus oppidi Madriti Toletan. Diocesis, & ad iteratas, ac supplices instantias dilectissimi filii Alphonsi de Torralba ejusdem Caroli Regis in Romana Curia Agentis, seu negotiorum gestoris, ac Causae Beatificationis, seu Canonizationis hujusmodi postulatoris, reproposito in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus praepositorum per dilectum filium Nostrum Joannem Franciscum ejusdem S. R. E. Cardinalem Albanum nuncupatum dubio, quod prius nempe die 13. Julii proxime praeteriti per ipsum Joannem Franciscum Cardinalem, dilata tamen tunc ejus resolutione, propositum fuerat: an scilicet sententia Judicum ab eadem Cardinalium Congregatione Delegatorum prolata super cultu ab immemorabili tempore ipsi Servae Dei Mariae exhibitio, & casu excepto a Decretis fel. rec. Urbani PP. VIII. Praedecessoris Nostri essent confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agebatur, relativae contentis in precibus desuper fabricatis, eisque serio, & diligenter discussis, & examinatis, dicta Congregatio Cardinalium audito etiam prius in scriptis, & in voce Ven. Fratre Prospero Archiepiscopo Myren. Promotore Fidei, de ejusmodi cultu immemorabili constare, praedictasque sententias confirmandas esse censuit.

Solicitude Pastoralis officii, quo Ecclesia Catholicae regimini divina dispositione praesidemus, Nos admonet, ut paternam Congregationum virorum Religiosorum uberes bonorum operum fructus aspirante superni favoris auxilio proferre jugiter satagentium curam gerentes, illarum quieti, felicitique regimini, quantum Nobis ex alto conceditur consulere studeamus.

§. 1. Alias siquidem fel. rec. Innocentio PP. XI. Praedecessori Nostro pro parte tunc existentis Praefecti Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis exposito, quod licet per quamdam Constitutionem re. me. Gregorii XIV., etiam Praedecessoris Nostri super confirmatione Instituti dictae Congregationis emanatam ordinatum fuisset, ut eadem Congregatio per unum Praefectum Generalem, & quatuor Consultores idoneos, qui perpetui essent, hoc est ad sui vitam in suis officiis respective durarent, regi deberet, nec ulla de Fratribus Laicis ipsius Congregationis ad officia Consultorum hujusmodi eligendis, seu assumendis in eadem Constitutione mentio facta fuisset, nihilominus per Constitutiones Congr. praedictae subinde conditas, & a pia me. Clemente PP. VIII. Praedecessore pariter Nostro confirmatas, abrogatae officiorum perpetuitate, specialiter ordinatum fuerat, ut ex quatuor Consultoribus praedictis duo Sacerdotes, & duo Fratres Laici eligerentur; Cum enim praecipuum dictae Congregationis Institutum sit ministerium spirituale curationis animarum, quod ad Sacerdotes, secundarium vero ministerium misericordiae corporalis infirmis impendenda, quod ad Fratres Laicos respective spectat, existimatum fuerat conveniens esse, ut quandoquidem Congregatio praedicta tunc temporis Nosocomiorum servitio, per Sacerdotes quidem quo ad procurationem salutis animarum, per Fratres Laicos vero quo ad veram corporalem Infirmorum operam dabat, dicti Fratres Laici, qui onus misericordiae corporalis cum assistentia, & continua habitatione in Nosocomiis hujusmodi sustinebant in partem Regimini assumerentur; verum quia tunc praevidebatur fieri posse, ut sedes Apostolica ministerium inserviendi cum continua habitatione in dictis Nosocomiis tolleret, aut illud per Patronos & Administratores eorumdem prohiberetur, ideo ordinatum, atque stabilitum fuerat, ut in his casibus continuaretur Institutum inserviendi Infirmis cum assistentia diurna, & nocturna in Domibus privatorum, ac carceribus & ubicumque opus fuisset. Et in eadem expositione subjuncto, quod Constitutiones quidem praedictae eatenus servatae fuerant. Servitium vero, & residentia in Nosocomiis hujusmodi omnino cessaverat, nec, praeter Januense, ullum Nosocomium ad curam Religiosorum dictae Congregationis remanserat, ac proinde Fratres Laici, quibus onus misericordiae corporalis incumbat, nullum praestabant servitium, nisi associationem Sacerdotum, quibus secundum Institutum supra dictum praecipua cura assistendi Moribundis, eorumque animarum salutem procurandi incumbit, iidemque Fratres Laici ad Gubernium praefatae Congregationis erant omnino inutiles, quippe qui rudes, & literarum imperiti aliena suffragia, & auctoritatem caeco obsequio, ut plurimum sequebantur. Idem Innocentius Praedecessor supplicationibus memorati Praefecti Generalis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ut de caetero nullus Frater Laicus dictae Congregationis in Consultorem ipsius Congregationis eligeretur, seu assumeretur, sed quatuor Consultores Congregationis hujusmodi omnes

Exordium.

Epilogus laudate Constitutionis Inn. XI., qua statutum fuit, ne amplius Laici eligerentur in Consultores.

Causae praed. Statuti.

Praes. Regis, & Reginae Hispaniarum.

Confirmatio praed. Decretiv.

Clausula.

§. 2. Hinc est, quod Nos piis, ac devotis eorumdem Caroli Regis, & Mariannae Reginae precibus Nobis super hoc humiliter porrectis favorabiliter assensum quantum cum Domino possumus, praebere cupientes, Decretum a memorata Cardinalium Congregatione editum, ut praefertur, quod scilicet de cultu immemorabili dictae Servae Dei Mariae de Capite, & casu excepto a Decretis praedicti Urbani Praedecessoris constet, Apostolica auctoritate tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit, in futurum plenissime suffragari; Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem praesentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Augusti MDCXCVII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

XCVI.

Prohibetur, ne amplius Laici Congregationis Ministrantium Infirmis gaudeant voce activa vel passiva.

De eorumdem electione in Consultores vide Inn. XI. Const. ed. 1684. Aug. 31. P. 8.